

Cal Lleura, en el terme de Llo (Cerdanya) (XXIII, 32,23).

Les Heures, masia prop de Sant Bartomeu del Grau (Osona).

Sala d'Heures, castell derruït i capella del terme de Vilalleons (Osona). Carreras Candi documenta uns Guillem i Pere d'Eures, a. 1017 i 1148, castlans del castell de *Sala d'Heures* o Torre d'Eures (*Misc. Hi. Ca.* II. 455-6).

Amb la variant cultista o mossàrab del nom de la mateixa planta: *L'Hedra*, partida del te. de Campmajor (Alt Urgell), segons doc. de 912 (*Cart. Tavèrnoles*).

La Hédra, sengles partides de Banyeres de Mariola (XXXVI, 18.18; 23.7), Moixent i Pinós de Monòver (XXXVI, 88, 99, 78.19).

Els Adrets, partida de la Vall d'Ebo (Mrq. de Dénia) (XXXIV, 144.18) potser forma arabitzada del ll. HEDERATUS 'adornat d'heura' (Calpurnius); alterat també en *Els Hedrerets* adaptada a la variant val. *bedrera*, com altres NLL que cita el *DECat* IV, 789b18, 8.

ETIM. En efecte, el mot ve del ll. HEDERA, «*Hedera helix*, liana de fulles de color verd fosc i flors d'un groc verdós» (*DECat* IV, 788a9). J.F.C.

Hix V. Ix

HOME

Turó de l'Home, pic culminant del Montseny (1712 m alt), al SO. del massís de les Agudes, te. Fogars de Montclús (Vallès Oriental),

Serrat de l'Home, te. Orbanyà (Conflent) (XXVI, 118.3).

Penya de l'Home, el cim més alt de la Serra del Cabeço, a Xixona (XXXV, 89.7)

S'Homenot de sa Cala, indret del terme de Capdepera (Mallorca).

L'Home, nom d'una senya dels pescadors del Barcarés (Rosselló) (XXV, 90.10): és una altura de les muntanyes del fons.

A tots aquests cims i puntes el nom els ve d'una penya erecta comparada a la silueta d'un home. Potser tenen explicació semblant part dels següents:

Barri de l'Home, és un gran fragment rural del terme d'Elna (Rosselló).

Corral de l'Home, partida del terme d'Alcalà de Xivert (Baix Maestrat) (XXVIII, 180.23).

Comellar de s'Hòmo, partida del terme de Selva (Mallorca) (XL, 68.14).

Los Tres Homes, partida del terme de Saorra (Conflent) (XXVI, 131.24).

Racó i *Fonteta dels Hòmens*, partida del terme de Sella (Marina Val.) (XXXV, 145.7).

Ca l'Homenet, al te. de Torà de Riubragós (Se-

garra) (XVI, 145.70).

L'Home Mort, nom de sengles paratges de Forques (Rosselló) (XXVII, 71.20) i Gósol (Berguedà) (XXXVIII, 94.7).

Barranc de l'Home Mort, terme de Morvedre (XXX, 23.13). J.F.C.

HONESTUI

NLL de Ribagorça, te. Areny, que només coneixem per un doc. de l'a. 992: «terra in loco que dicitur *Honestui*» (Abadal, *P. i R.*, doc. núm. 292, p. 44*). Deu ser diferent de *Nestui*, que tinc recollit a l'enquesta de Bono i Aneto (uns 30 k. més amunt, vora la Ribagorçana). La grafia amb *H* és arbitrària, car no és versemblant un híbrid format amb el ll. *bonestus*, vist el sufix ibero-basc -ōi (cat. -ui).

En canvi és raonable analitzar-ho com format per l'adj. bc. *on* bo amb el repetidíssim ESTU 'clos, jaça', que ha donat *Esterri*, *Estavar*, *Estana* i tants altres (art. supra). En el fons és formació paral·lela la de *Bonestarre* (art. supra) de ON+ESTU amb sufix -ARR, sinó que en *Bonestarre* s'hi ha ficat la B- del cat. i romànic BONUS, traducció del bc. *on*. *Nestui*, potser en podria ser duplicat, amb eliminació de o-; si bé la variant *Lestui*, recollida en una de les dues enquestes, em fa pensar en els fets estudiats en *E.T.C.* I, 109. En tot cas descartem la derivació d'HONESTUS, que en *E.T.C.* I, 62, ja m'abstenia de proposar.

Allí posava en el teler la possibilitat que un *Semenestui*, de la mateixa regió, fos derivat del NP SEBASTIANUS. Improbable per raó no sols de l'hibridisme, sinó també per la divergència fonètica. Aquest pot ser el mateix que *Onestui*, sumant-s'hi el basc i aquitànic *seme* 'fill' (potser en el sentit de 'provinent de') < *Seme-onestui* amb la -o- silenciada.

O bé vindria de *seme* + ESTU +ōi, intercalant-s'hi la -n- unitiva, que trobem en *Saneja* / *Seneja* < EŠE-N-EGI-A (*E.T.C.* I, 88), i així mateix, es repeteix, com veurem en l'article corresponent, en *Sube-n-uix* i altres noms dels Pirineus centrals. Altrament, el sufix en el cas d'*Onestui*, com en el de *Semenestui*, igualment podria ser el bc. -TOI, el conegut sufix abundancial del basc. Però ara vegeu, infra, el nou article *Nestui*, amb etimologia més completa i satisfactòria.

Hormoier, *Horsavinyà* V. *Hort* *Hòro*, Horat del- (V. d'Aran) V. *Trucafort* (s.v. *Troc*)

HORT

i els seus principals derivats i compostos. Començant pels compostos, ordenats geogràficament.

HORTAFÀ, poble del Rosselló, a l'esquerra del Tec, aigües amunt d'Elna.